

[Fibiger.]

nok være til Gavn for Landbruget, men det maatte ikke forhøje Prisen. De to Opgaver tror jeg, det er umuligt at forene. Man kan ikke baade gavne Landbruget og samtidig holde Priserne nede, hvis ikke Staten yder et klækkeligt Tilskud, og det har jeg ikke Indtryk af, at man vil gøre. Den Slagteskat, som skal opkræves, vil efter min Opfattelse kun bidrage til, at Landmanden faar de 10 Kr. mindre for hvert Kreatur, han sælger, hvis der ikke bliver Minimalpriser, og det har jeg ikke Indtryk af, at den højtærede Landbrugsminister mener at kunne gaa med til.

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til Landbrugsministeren, om han ikke vil samarbejde med det 21 Mands Udvalg, der er nedsat af Mejerierne, Slagterierne og Landbrugernes Sammenslutning, og som har en hel Ordning færdig. Jeg vilde dog tro, at man derigennem kunde faa saadanne Oplysninger og saadanne Hjælpebidler i Hænde, at det var muligt at finde en Kødordning, som virkelig kunde være til Gavn for Landbruget. Hvis Landbrugsministeren ikke mener at kunne være med til at bruge dette Udvalg i Stedet for Landbrugsraadet, vil jeg rette et Spørgsmaal til ham, og det er dette, om Landbrugsministeren da vil lade være med at lægge Hindringer i Vejen for, at dette Udvalg kan føre sin Plan igennem saaledes, som den har tænkt det. Ministeren mente, det skulde være en kort Udvalgsbehandling. Der er nu oprullet forskellige Spørgsmaal her, baade med Hensyn til hvad der kan gøres for Konserverfabrikationen, med Hensyn til Ulandet og med Hensyn til vor Afsætning, og jeg tror, at der er forskellige andre Ting, som maa undersøges i Udvalget; jeg mener, at der i Udvalget maa gøres et Arbejde for at naa et Resultat, hvis ikke det er saadan, at det foreliggende Lovforslag er med inde under de Forligsforhandlinger, der er ført de tre Regeringspartier imellem, og at Sagen i Virkeligheden er afgjort; hvis det kun er Skinforhandlinger, der skal føres i Udvalget, har det ikke megen Interesse.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Lovforslaget var blevet endnu bedre begrundet i de sidste 24 Timer ved de tyske Toldforanstaltninger, og Ministeren mente, at Destruktionen burde udvides. Den højtærede Minister tumler altsaa for Alvor med den Tanke, at Ødelæggelsen af Kreaturer skal være endnu større. Man har jo læst om, at de ovre i Brasilien brænder Kaffen, naar

Forraadene er for store, og paa lignende Maade brænder de ovre i Canada Hveden, men fra alle Sider er vi enige om at fordømme saadanne Foranstaltninger. (*Korsgaard*: Aldeles ikke!). Maaske ikke de paagældende Producenter af Kaffe og Hvede, men Forbrugerne i al Almindelighed er enige om at fordømme den Fremgangsmaade (*Korsgaard*: Nej!).

Det har slet ikke været Mening, siger den højtærede Minister, at vi med dette Lovforslag vil løse Landbrugskrisen, men vi maa gøre Forsøg paa at hjælpe. Jeg vil hævde, at det, man her gør, er at afstive Prioriteringen i Ejendommene, ikke at hjælpe. Man udskyder kun Krisens Løsning, saaledes at det bliver muligt at faa Renterne af Prioriteterne i Ejendommene ind. Hvis det er Opgaven for den højtærede Landbrugsminister, forstaar jeg ikke den Fortid, Socialdemokratiet har haft, og i Kraft af hvilken det er kommet til Magten.

Det Spørgsmaal, der er fremført her i Dag, er, at Landbruget maa omlægge sin Produktion; man har omtalt Mulighederne for en Konserverfabrikation, og det staar jo i nøje Forhold til, hvad der er sket, hver Gang Landbruget har været ude i en Krise: man er nødt til at omlægge Produktionen. Det nye er imidlertid, at Staten ved Tilskud, der tilvejebringes ved Skatter, som tages fra Forbrugerne, skal støtte Landbruget. Det er det, Venstre er gaet med til, og det er efter min Mening forkasteligt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen havde det Indtryk, at vi i Retsforbundet vilde have Katastrofe hurtigst muligt. Vi staar jo midt i Katastrofen, og den er skabt gennem den Politik, Venstre har arbejdet for fra 1903, netop ved den Prioritering, der er kommet ind i Ejendommene. Man taler om, at Landbrugspriserne har været ude for kolossale Fald; det gælder for Kødets Vedkommende, men som Helhed har vi samme Priser for Landbrugsvarer som i 1914, kun Gælden er kommet imellem.

Naar det ærede Medlem siger, at det var uærligt af Retsforbundet at gaa imod disse Foranstaltninger, finder jeg Anledning til at udtale, at det, om en Politik er ærlig eller uærlig, afhænger af, om man holder de Løfter, man er valgt paa. Jeg finder ikke, at den konservative Politik er uærlig, thi de har alle Dage sagt til Befolkningen, at de vilde en Told- eller Restriktionspolitik, en Handelspolitik, det er de valgt paa, men det ærede Medlem Hr. Brorsen staar i Dag som Talsmand for en Politik, der er modsat de Valgløfter, hans Parti har givet Vælgerne, jeg mener dog,